

פֶּרֶשֶׁת בְּלָק

שכינה בסופר

תביט בכל האוכל המסורתי! חלה בסופר? אצלנו בסנטה פה, אי אפשר לקנות חלה בכלל! אין אפשרות לצעוד כך לחנות ולקנות יין כשר לקידוש - צריך להזמין את זה באופן מיוחד.

"מה? אתה אוהב את זה?!" שאל איצי כשעיניו כמעט יצאו מחוריהן.

"אוהב?!" צחק פיני. "אני נהנה עד הגג!"

"טוב, בשבילך זה אולי משהו שונה, אבל כאן בביתר אנחנו רגילים לראות יהודים שומרי תורה ומצוות. זה כבר מעצבן לערוך קניות במקום כל כך מפוצץ וטורים צרים מלאים בבני אדם. אתה רואה את האמא הזו שם באזור הממתקים עם כל מעגל הילדים החגים סביבה! למה היא לא יכלה פשוט להשאיר אותם בבית - הם כל כך מרעישים!"

פיני לא האמין למשמע אוזניו. "איצי, אני לא יכול להאמין שאתה ככה מדבר! אתה לא קורא את העלונים של תורת אביגדור שמחולקים בבית הכנסת מידי שבוע?"

תורת אביגדור

ע"פ שיחותיו של
הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל

פילזים

איורים: יוכבד נדל

מאת: ארי-בן-עמי

יום שישי בבוקר - בחנות של רובין

איצי דחף בעדינות את עגלת הקניות במעברי הטורים העמוסים, כשאבא מנסה בנימוס לפלס דרך בין המון הקונים ולהוריד את המצרכים הנדרשים להם מהמדפים. איצי בדרך כלל לא נהנה לערוך קניות - זה רק גרם לו להתגרות מכל הממתקים הקורצים בכל פינה. אך היום, כשהתלווה אליהם בן דודו, פיני, שהגיע לבקרם מניו מקסיקו בארה"ב, היה נעים לו לצאת כשבקרבתו נמצא מישהו בן גילו שיכול לפטפט אתו בזמן עריכת הקניות.

"אני מרגיש רע שסחבנו אותך לכאן" אמר איצי לפיני. "אני הרבה יותר אוהב ללכת לקניות בזול בעיר, הרבה יותר טורים, יותר מאורגן, פחות הומה קונים המתכוננים לשבת. זה מרגיש שכל ביתר מתרכזת כאן! אבא שלי אמר שאנחנו מנסים לבא לכאן בכדי לפרנס יהודי מקומי שומר תורה ומצוות אבל אני מרגיש רע שסחבנו אותך למקום כל כך עמוס."

"אתה מרגיש רע?!" קרא פיני. "אני בדיוק עכשיו עומד לומר לך כמה אני נהנה לראות כל כך הרבה יהודים שומרי תורה ומצוות בחנות אחת. זה מדהים! מעולם לא ראיתי כל כך הרבה יהודים במקום אחד חוץ מכשטסנו לניו יורק לכנס של סיום הש"ס. זה פשוט מיוחד לראות את זה! תראה את כל היהודים שומרי התורה והמצוות!"

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב

נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 072-222-3383

"לא ממש. המילים קצת מידי גבוהות בשבילי ואין תמונות. אם היו עושים את זה בקומיקס היה על מה לדבר..." אמר איצי. "אבל אני כן מנסה לקרא את העלון של הילדים - או לפחות להסתכל בתמונה השבועית".

"טוב, אז הייתי מציע לך מאד לקרא את העלון של פרשת בלק משנה שעברה. ובכך תוכל להתחיל להעריך ולהבין מה זה אומר לראות יהודים שומרי תורה ומצוות. אתה אולי אפילו תתחיל לחכות ולצפות לערוך את הקניות בחנות בה תנועת הקונים נתקעת ולא ממש זורמת בין הטורים".

"גם בחנות של זול בעיר ישנם יהודים שומרים תורה ומצוות העורכים את קניותיהם" התנגד איצי, - כשאבא ניסה לפלס דרך לעגלת הקניות בין שלושה ילדים שהיו שקועים בוויכוח עמוק על סוג המשקה הכדאי ביותר לשבת. - "רק לא כל כך הרבה כמו כאן" - סיים איצי את דבריו.

"אבל זה בדיוק הענין" אמר פיני, "הרב מילר אמר שאחד החלקים החשובים ביותר בנבואתו של בלעם היה כאשר הוא אמר לנו מה השם חושב כשהוא רואה כל כך הרבה יהודים. כאשר בלעם טיפס על הר וראה את כל עם ישראל נקהלים יחדיו במקום אחד, הוא אמר: 'מִי מָנָה עֶפְרַיִם יַעֲקֹב' - 'מי סופר את בני ישראל, הם כל כך רבים'".

"אתם יודעים מי סופר אותם" שאל בלעם. "השם סופר אותם!"

"זה לא הגיוני" אמר איצי "להשם אין שום צורך לספור אותם. הוא יודע בדיוק נמרץ כמה יהודים קיימים מבלי לספורם".

"ממש כך", אמר פיני. "הוא לא סופר בגלל שהוא צריך לדעת את מספר היהודים. הוא סופר רק בגלל שהוא אוהב לספור אותנו. אתה זוכר שכאשר אתה הראית לי את אוסף הקלפים של "השומרים" שלך אתמול בלילה? אתה זוכר איך אתה ספרת, אחד, שתיים, שלוש, ארבע וכך עד 169. אתה הרי ידעת בדיוק שיש לך 169 קלפים לפני שספרת. אתה אפילו אמרת לי. אז למה ספרת? כי אתה פשוט מאוד מחבב את הקלפים האלו! אתה אוהב לספור אותם שוב ושוב".

ולכן השם גם תמיד סופר אותנו. בלעם אמר: "הוא תמיד סופר את עם ישראל בגלל שהוא אוהב יהודים - והוא אוהב אותנו אפילו יותר כאשר אנחנו מספר גדול של יהודים שנאספים יחד!"

בינתיים איצי ניסה לעזור לשלוף אבטיח מהערימה וכתוצאה מכך מספר אבטיחים גדולים נחתו על הרצפה. "ברוך השם, נס שאנחנו לא בזול בעיר", הוא חשב לעצמו כשכל היהודים החרדיים באו מטורי הקניות בכדי לעזור לו להרימם.

"פיני צודק!" אמר אבא של איצי. "תמיד אמרתי לך שעלינו לקנות בחנות של רובין כי אני מעדיף לתת את הכסף לאדון רובין שמקיים מצוות בכספו מאשר לזול בעיר. אך כעת פיני מציין עוד נקודה חשובה מאד גם כן. השם אוהב כל כך את הפקקים היהודיים האלה שקיימים בחנויות עד שהוא מסתכל וסופר כל אחד ואחד מאתנו!"

"מכיון שאנחנו לא סתם 'קונים'. אנחנו עבדים של השם! הולכים בדרכיו ומתנהגים כרצונו! אנחנו כולנו לבושים כיהודים שומרי תורה ומצוות, כולנו קונים אוכל כשר לכבוד שבת! המקום הזה מפוצץ ועמוס בעבדי השם וזה המקום הקדוש ביותר!"

איצי הקשיב והביט סביבו. לפתע הוא הרגיש שנאבדות לו תחושות הכעס כלפי כל האנשים שמושיטים את ידיהם מעל לעגלת הקניות שלו בכדי להוריד מצרכים מהמדפים לכבוד שבת קודש. הוא כבר לא רואה את המקום כסתם עוד חנות מלאה. זה מקום בו עיני השם מביטות ממעל וסופרות את כל האנשים האלו: "הנה יהודי אחד שאני כל כך אוהב. והנה עוד יהודי אחד שאני מחבב ועוד אחד ועוד אחד..."

שבת שלום ומבורך!